2/2026 Informační příloha MO ČR a AČR

atm+

V HLAVNÍ ROLI BEZBEČNOST

Připraveno ve spolupráci s redakcí A report

INVESTOVAT DO SVÉHO ŽIVOTA SE VYPLATÍ

Zabezpečení nedotknutelnosti vzdušného prostoru České republiky je hlavním úkolem 26. pvřpz. Ke splnění tohoto úkolu je mezi sebou propojeno mnoho jednotek, přičemž každá z nich má nespočet vojáků, kteří denně dojíždějí. A právě bezpečnost v silničním provozu hraje hlavní roli na cestě, ať už z práce, nebo do práce či kamkoli jinam.

Ke zlepšení bezpečnosti v silničním provozu existuje řada aktivit nejen pro veřejnost, které pluk každoročně pořádá. Jedním z dlouholetých organizátorů a koordinátorů takových akcí je i nadrotmistr Jaroslav Wagner, instruktor a koordinátor výcviku 26. pvřpz. Dlouhodobě se zaobírá nejen problematikou bezpečnosti silničního provozu, ale i pořádáním výcviku jezdců především jednostopých vozidel. Motorkáři ovšem obecně patří mezi nejohroženější účastníky silničního provozu a každá malá chyba může mít fatální následky. Proto se nadrotmistr Jaroslav Wagner rozhodl své dlouholeté zkušenosti využít ve prospěch ostatních a podělit se o svůj projekt, ve kterém předává rady, jak jezdit bezpečněji a s větším požitkem. Nás zajímalo, jak se k výuce dostal a co pro něj spojení práce i koníčka znamená.

Proč právě motorky?

Motorky nejsou jen dopravním prostředkem – pro mnohé jsou vášní a životním stylem. Motorky mám v krvi už od dětství. Jezdím přes 25 let a postupem času jsem zjistil, že pouhé zákonné hodiny v autoškole nestačí. Pokud má být jízda bezpečná a zároveň příjemná, je třeba na sobě dál pracovat a rozvíjet se. To mě přivedlo k myšlence moto-koučování – tedy předávání zkušeností dál. Pořád se je co učit.

Jaké byly vaše začátky?

První motorku – obyčejnou padesátku – jsem dostal od rodičů někdy v roce 1996. Tehdy jsme s kamarády víc šroubovali, než jezdili. Ale právě díky tomu jsem pochopil, jak motorka funguje a co vyžaduje. V roce 1998 jsem si udělal první řidičák, nicméně velké áčko přibylo v roce 2000. Od té doby jsem vystřídal devět vlastních strojů a nespočet testovacích.

Jak jste se dostal k výuce ostatních?

Postupem času jsem si začal všímat, s čím mají začátečníci problémy. A jako zkušenější jezdec jsem jim přirozeně začal pomáhat. V roce 2015 přišla nabídka absolvovat kurz učitele autoškoly. Bylo mi hned jasné, že chci učit, a to především hlavně motorkáře. A tak jsem spojil práci s koníčkem.

Motorky v rámci armády?

Ano i ne. V armádě působím jako koordinátor řidičské přípravy, ale motorky bohužel nejsou součástí našeho vozového parku. Proto jsem se rozhodl nabídnout jízdy a motoškoly kolegům, kteří na motorkách jezdí ve volném čase nebo do práce. Postupně se mi podařilo vytvořit komunitu asi 150 jezdců z různých útvarů – od Hradní stráže po liberecké chemiky.

Jaký to má vliv na rodinu, kolegy, kamarády?

Rodina mě v tomto směru velmi podporuje a ví, že v sezoně si mě doma moc neužije. Z kolegů se postupně stávají přátelé, protože motorkáři jsou jedna velká rodina a je velkou výhodou mít přátele na vícero útvarech.

Jak taková jízda vypadá?

Každý polygon má svou kapacitu. A tak se účastníci na začátku rozdělí podle úrovně dovedností. Každá skupina má svého instruktora, který ukazuje ideální stopu, dává zpětnou vazbu a pomáhá jezdcům odstraňovat chyby. Někdy využíváme i videozáznamy. Jezdec tak často sám uvidí, že limitem není jeho stroj, ale jeho hlava. Začátečníkům nabízíme i základní cviky, správné držení těla, ovládání motorky, pohledy do zatáček a další. Tyto základy pak postupně přenášíme do rychlejší jízdy.

Je to nákladné?

Trochu ano. Náklady si hradíme jako skupina předem, částku rozpočítáme mezi účastníky. Cena je přijatelná, v řádu stokorun. Oproti komerčním agenturám, kde je dvakrát více jezdců a na trati tlačenice, je tohle přístupnější a bezpečnější. Dvakrát se nám podařilo akci zorganizovat i přes útvarové financování v rámci programu bezpečnosti silničního provozu. Každopádně je to má srdeční záležitost, a to je pro mě podstatné.

Co na to účastníci?

„Nečekal jsem, jak moc mi tahle zkušenost otevře oči. Dřív jsem si myslel, že jezdit umím, ale tady jsem pochopil, kolik věcí jsem dělal špatně nebo zbytečně riskantně. Díky tréninku se teď cítím na motorce mnohem jistější. Každému bych doporučil, aby to aspoň jednou zkusil," říká účastník motoškoly Petr.

Lucie byla nadšena především atmosférou: „Byla to moje první jízda na uzavřeném okruhu a úplně mě to nadchlo. Skvělá atmosféra, přátelský přístup instruktorů, a hlavně spousta praktických rad, které bych v běžném provozu nezískala. Moc oceňuji, že se nikdo nesnaží nikoho honit – vše v klidu, s ohledem na každého."

„Kurz mě naučil víc než celá autoškola. Zejména zpětná vazba po jízdách mi opravdu pomohla pochopit chyby, které jsem dělal. Navíc mě překvapilo, jak silnou komunitu motorkářů se tu podařilo vytvořit – člověk hned ví, že v tom není sám. Super zážitek!" uzavírá Michal.

Závody vás nelákají?

Nikdy mě nelákala závodní dráha v pravém slova smyslu. Můj cíl je pomoci lidem zvládnout krizové situace v běžném provozu. I když přiznávám, že projet cílovou rovinku v Brně rychlostí 300 km/h je zážitek, na který se nezapomíná.

Motoškola jako oficiální projekt

Po rozvolnění pravidel pro vedlejší výdělečnou činnost jsem založil vlastní motoškolu. Věnuji se hlavně nováčkům po autoškole nebo těm, kteří se po letech vrací za řídítka. Často totiž zjistí, že jízdu sice úplně nezapomněli, ale dnešní motorky už jsou někde jinde.

Co byste vzkázal začínajícím jezdcům?

Každá chyba, byť nezaviněná, může mít na motorce tragické důsledky. Věřím, že pokud moje motoškola pomůže zachránit byť jen jeden život či zabránit nehodě, má to smysl. To je i moje motto: Investuj do svého života!

Poznámka redakce:
Pokud se chcete připojit k armádní skupině, kontaktujte nadrotmistra Jaroslava Wagnera, který určitě rád rozšíří řadu motorkářů a třeba pomůže právě vám.

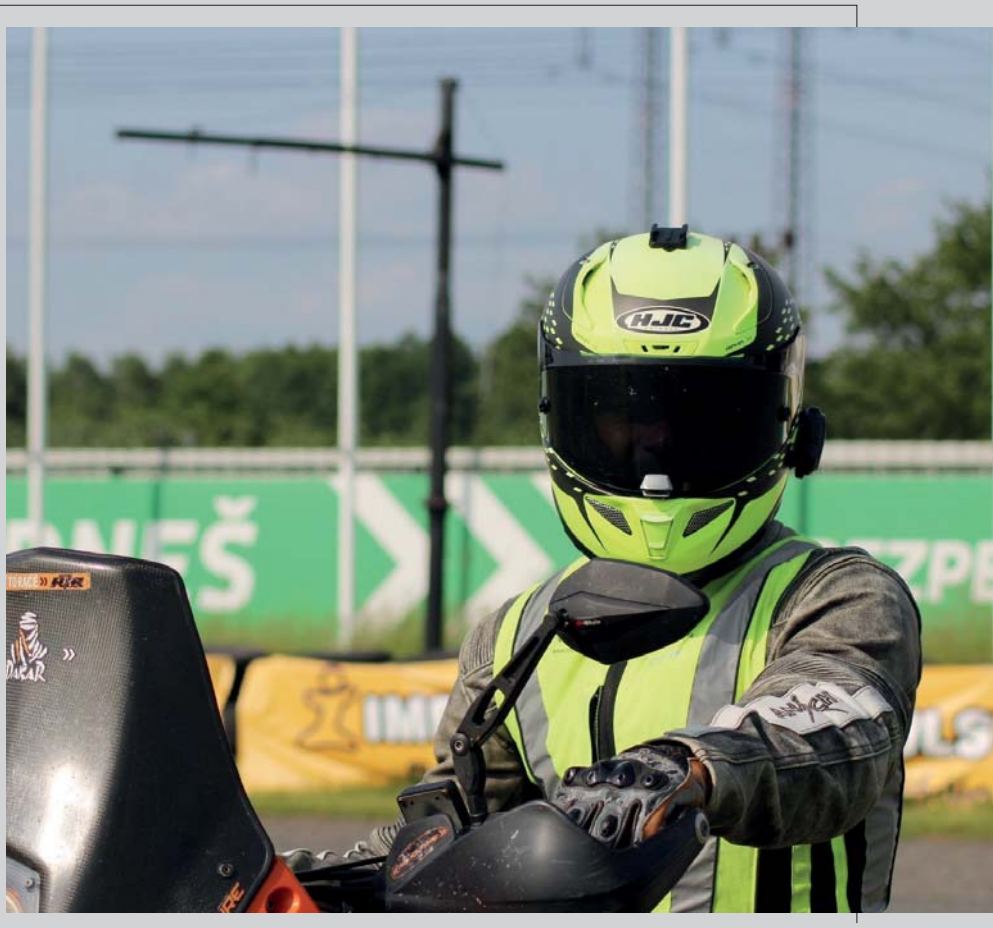

Kontakt:
Jaroslav Wagner
Tel: +420 777 884 839
www.motokouc.cz
https://www.facebook.com/IndividualniKurzy/
https://www.instagram.com/motokouc_?igsh=MXc1azlwMzN0cnR3cg==

Text: mjr. Jiřina Polcrová,
foto: archiv nrtm. Jaroslava Wagnera
a npor. Martina Vimrová team 26. pluku velení,
řízení a průzkumu + photo_holis

CENNÉ ZKUŠENOSTI I PROVĚRKA FYZIČKY

Armáda České republiky spustila registrace na další ročník letního Dobrovolného vojenského cvičení (DVC) pro středoškoláky se zájmem o obranu státu, osobní rozvoj a autentickou zkušenost s vojenským prostředím. V roce 2026 nabídne program 800 míst u deseti jednotek napříč celou republikou. Přihlásit se mohou studenti druhých až čtvrtých ročníků, kteří dosáhnou plnoletosti nejpozději v den podání přihlášky. Ty je možné podávat až do 20. března 2026 prostřednictvím portálu doarmady.mo.gov.cz.

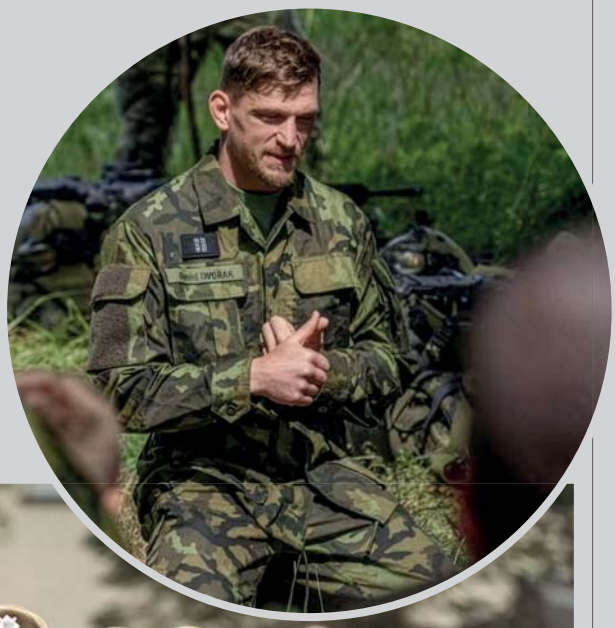

Tímto krokem Armáda ČR navazuje na úspěchy předchozích ročníků a reaguje na rostoucí zájem mladých lidí o možnost vyzkoušet si vojenský výcvik v praxi bez nutnosti okamžitého a dlouhodobého závazku ke službě. DVC představuje také příležitost osvojit si schopnosti důležité nejen pro službu v uniformě, ale i pro běžný život.

Program je vytvořen tak, aby účastníkům přinesl ucelený pohled na vojenskou přípravu a umožnil jim porozumět tomu, co služba v armádě obnáší – ať už jde o každodenní disciplínu, týmovou dynamiku nebo nároky na fyzickou i psychickou odolnost. V rámci čtyřtýdenního intenzivního výcviku si studenti osvojí velké množství schopností. Patří mezi ně například střelecká a taktická příprava, manipulace se zbraní, taktický pohyb, maskování, orientace v terénu, základy přežití, zdravotnická příprava, a především schopnost fungovat v týmu.

Zkušenosti z minulých ročníků ukazují, že účastníci získávají větší sebevědomí, lepší povědomí o vlastních schopnostech a hlubší pochopení hodnot spojených s vojenskou službou a obranou vlasti. DVC zároveň přispívá k rozvoji občanské odpovědnosti a rozšiřuje povědomí o tom, že obrana země není úkolem pouze armády, ale celé společnosti.

Armáda ČR dlouhodobě zdůrazňuje, že zapojení mladé generace do aktivit, které podporují její připravenost a povědomí o bezpečnostní situaci, je nezbytné pro budoucnost armády

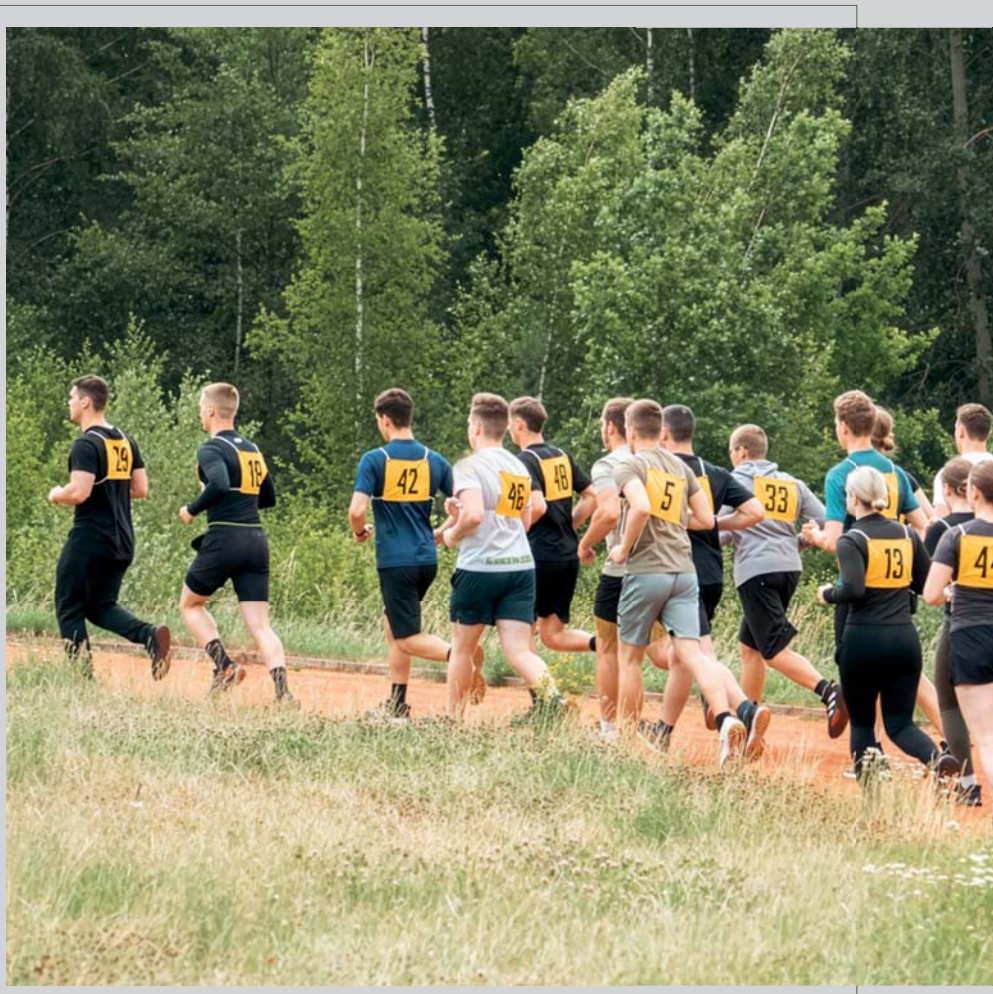

i samotné společnosti. Program tak nejen inspiruje k možné kariéře vojáka z povolání nebo vstupu do aktivní zálohy, ale také nabízí možnost lépe pochopit roli armády v kontextu aktuálního dění.

Náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Karel Řehka připomíná, že rostoucí zájem studentů o vojenský výcvik je důkazem jejich odpovědnosti a odhodlání. Podle něj stále více mladých lidí hledá způsob, jak přispět k obraně země a převzít svůj díl odpovědnosti. DVC jim umožňuje zjistit, co služba v armádě obnáší, a získat zkušenosti užitečné i pro běžný, civilní život.

Úspěšní absolventi výcviku získávají status vojáka v záloze a finanční odměnu ve výši 46 793 korun před zdaněním. Pro většinu z nich je však největším přínosem samotná zkušenost: překonání vlastních limitů, poznání nových lidí se stejnými hodnotami a možnost nahlédnout do prostředí, které je veřejnosti běžně nepřístupné.

Program klade důraz na bezpečnost, kvalitní instruktorský dohled a otevřenou komunikaci s účastníky i jejich rodinami, což přispívá k pozitivnímu vnímání armády.

Výcvik začne 7. července 2026 a bude zakončen 31. července slavnostní přísahou. Podrobné informace o podmínkách účasti, průběhu cvičení, lokalitách i přihlašovacím procesu jsou dostupné na portálu doarmady.mo.gov.cz.

Text: Barbora Popovová, foto: AČR

Připravila redakce časopisu A report – měsíčníku Ministerstva obrany ČR ● Adresa: Rooseveltova 23, 160 01 Praha 6
Kontakt: odbor komunikace MO, www.mo.gov.cz ● Grafická úprava a zlom přílohy atm+: Klára Šemberová ● Titulní foto: photo_holis